

#give hope

**Frecvența
controalelor
veterinare la
câini**

V-ați întrebat vreodată cât de des ar trebui să îi duci câine-le la veterinar? Să știți că această întrebare este cât se poate de normală, chiar și pentru stăpânii experimentați de câini. Este mult prea ușor să pierzi șirul deparazitărilor sau al vaccinărilor anuale... ce să mai vorbim de toaletarea urechilor sau tăierea gheruțelor.

Dacă patrupedul nostru este sănătos și fericit, suntem tentați să îl lăsăm în pace și să nu îl mai târâm la veterinar pentru un control de rutină, sau un vaccin preventiv pentru o boală pe care poate cățelul nostru nu o va face niciodată. Însă, această abordare nu are în vedere un aspect important: ce e mai bine pentru cățelul nostru. Chiar dacă animăluțul tău este sănătos acum, vaccinele, deparazitările și celelalte controale de rutină sunt cele care garantează că patrupedul tău va rămâne sănătos și fericit.

Haideți să descoperim împreună cât de des ar trebui să mergem cu cățelul la veterinar și pentru ce. În scop informativ, vom vorbi atât despre pui cât și despre câini adulți. În acest fel vom avea un ghid complet al controalelor veterinare necesare la cățel.

Deparazitări interne

Prima deparazitare internă se face la vârsta de 3 săptămâni. Dacă puiul elimină viermișori, deparazitarea se repetă din 2 în 2 săptămâni până la vârsta de 2 luni.

De la vârsta de 2 luni până la un an, deparazitarea internă de rutină trebuie făcută o dată la 3 luni.

Pentru câinii adulți (de la 1 an) deparazitarea internă de rutină se face din 5 în 5 luni.

Vaccinări

Primul vaccin la cățel se face la vârsta de 6 săptămâni. Poate fi monovalent (preventiv pentru parvoviroză) sau divalent (preventiv pentru parvoviroză și jigodie) în funcție de presiunea infecțioasă (dacă există focare de jigodie în apropiere sau proprietarul a avut cazuri de jigodie în trecut sau dacă au existat câini cu jigodie în cuib).

Jigodia și parvoviroza sunt boli diferite, care sunt adesea încurcate. Jigodia (medical cunoscută sub numele de boala lui Carre) este asemănătoare rujeolei la oameni și afectează inițial sistemul respirator (tuse, secreții nazale și oculare, febră), în timp ce parvoviroza debutează cu afectarea sistemului digestiv (diaree cu sânge, vomă). Ambele boli afectează în special puii și pot fi fatale.

Al doilea vaccin la cățel se face la vârsta de 8 săptămâni. Este polivalent și, în funcție de presiunea infecțioasă poate fi tetravalent (preventiv pentru parvoviroză, jigodie, hepatită infecțioasă și leptospiroză sau pentavalent (preventiv pentru parvoviroză, jigodie, hepatită infecțioasă, leptospiroză și parainfluență).

Al treilea vaccin la cățel se face la vârsta de 11 săptămâni. Este polivalent și oferă imunitate împotriva parvovirozei, jigodiei, hepatitei infecțioase, parainfluenței, leptospirozei și a rabiei. Acest polivalent conține vaccinul antirabic, fără el nu puteți să călătoriți în străinătate cu cățelul.

Recent în practică s-au observat cazuri în care căței cu vaccinările la zi s-au îmbolnăvit de parvoviroză. De vină se pare sunt anticorpii maternali, care pot fi prezenți în organism până la vârsta de 2 luni, oferind imunitate cățelului. Însă, acești anticorpi pot inactiva primele vaccine, lăsând cățelul neprotejat împotriva bolilor infecțioase. De aceea, ca și măsură preventivă, unii veterinari fac un al patrulea vaccin polivalent, la vârsta de 15-16 săptămâni.

Ultimul vaccin (fie că este al 3 lea sau al 4 lea) se va repeta anual, pentru a reîmprospăta imunitatea. Acesta este cunoscut ca și vaccinul anual.

Vaccinurile despre care am vorbit până acum sunt obligatorii. Însă, există și vaccinuri opționale. De exemplu, de la vârsta de 2 luni puteți face cățelului un vaccin preventiv împotriva virozelor respiratorii (se repetă anual) sau un vaccin preventiv împotriva bolii Lyme (la fel, se repetă anual). Aceste vaccinuri opționale depind foarte mult de zona în care locuiți și în care vă plimbați cu cățelul. Un veterinar local vă poate informa despre bolile transmisibile frecvente în zonele respective pentru a vă putea proteja cățelul corespunzător.

Deparazitări externe

Până în vârsta de 2 luni, un pui poate fi deparazitat extern (dacă este nevoie) cu spray-uri sau pudre. Un cățel de 2 luni care cântărește minim 1,3 kg poate lua pastile pentru deparazitare externă. În funcție de pastilă, deparazitarea trebuie repetată după o lună, 5 săptămâni sau 12 săptămâni. Întrebați veterinarul pe ce perioadă de timp va fi protejat cățelul și notați-vă în calendarul personal data când trebuie să reveniți.

Un cățel de 2 luni care cântărește minim 1,5 kg poate fi deparazitat extern folosind pipete cu aplicare spot on sau poate purta zgărzi antiparazitare. Pipetele protejează cățelul pe o perioadă de o lună (dacă patrupedul nu este spălat în această perioadă). Pipeta se repetă deci lunar sau după spălări (nu este ideală pentru stăpânii care spală des cățelul).

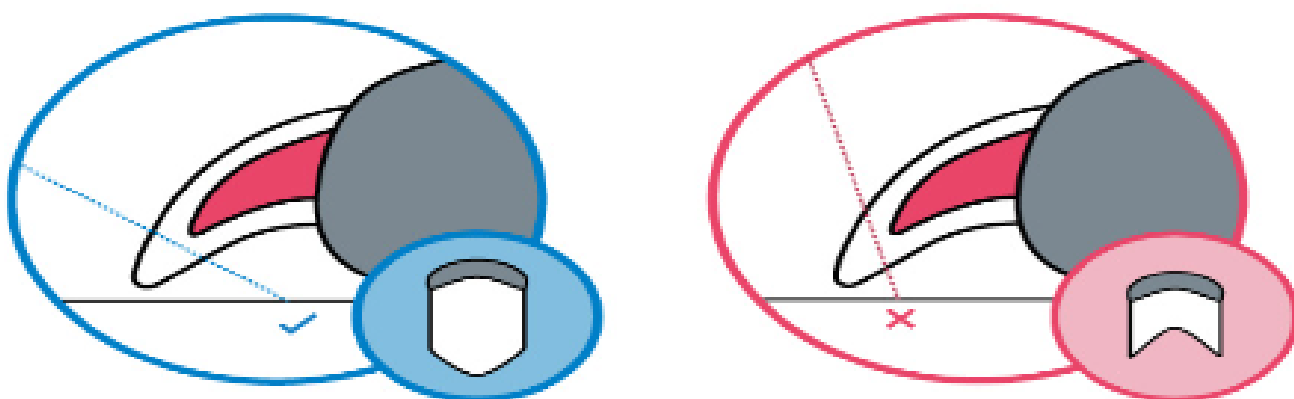
Dacă sunt folosite corect, zgărzile pot proteja cățelul pe o perioadă între 4 și 8 luni (în funcție de tipul de zgardă). Întrebați veterinarul pe ce perioadă de timp va fi protejat cățelul și notați-vă în calendarul personal data la care trebuie să înlocuiți zgarda.

Toaletare canină

Aici includem curățatul urechilor, tăiatul ghearelor și vidarea glandelor perianale. Ideal vorbind, urechile cățelului ar trebui curățate săptămânal pentru a le menține curate și a evita otitele. Toaletarea urechilor nu este complicată. Cu puțină îndrumare de la veterinarul dumneavoastră, puteți învăța să curățați singur urechile cățelului sau puteți apela la saloane de înfrumusețare canină care oferă toaletarea urechilor ca parte din pachetul de curățare.

Perioada optimă pentru tăierea gheruțelor variază de la cățel la cățel și depinde de zona în care este ținut. Un câine de apartament care face puțină mișcare va avea nevoie de “manichiuri lunare”, în timp ce un câine de curte sau activ (plimbări dese) poate sta o lună jumate - două fără o nouă toaletare. Tăiatul gheruțelor poate fi intimidant deoarece, dacă nu este făcut corespunzător poate cauza sângerări. Nimeni nu vrea să își rănească accidental cățelul. Dacă sunteți curajos, un veterinar vă poate învăța cum să vă ocupați de tăierea gheruțelor, dar, dacă preferați să nu riscați este ok să mergeți la veterinar pentru ceva așa minor. Nu vă va judeca nimeni. Multe saloane de înfrumusețare canină se ocupă și de gheruțe.

Vidarea glandelor este un subiect controversat din cauza unor simple neînțelegeri. Există preconcepția că vidarea glandelor este un act crud și inutil, care chinuie animalul. Adevărul este că, cu sau fără asistența unui veterinar, glandele perianale la câini se videază singure atunci când sunt prea încărcate. Câinii își videază aceste glande frecându-se cu fundul de covor/podea/ciment/pământ sau lingându-se insistent. Problema cu vidările acestea accidentale este că, prin lins cățelul înghite secrețiile și astfel apar infecțiile în gât (infectarea faringelui și a tonsilelor) ce pot duce la apariția sindromului tonsilită endocardită (care în cel mai rău caz provoacă infarct). De asemenea, dacă glandele perianale nu sunt vidate (accidental sau de către un veterinar) crește riscul apariției abceselor perianale și a tumorilor perianale. Vidarea glandelor este astfel o procedură preventivă necesară. Și, deși câinii nu o iubesc, nu produce durere sau suferință animalelor ci doar un inconfort (cinstit vorbind, cui i-ar face plăcere să îi umble un doctor într-o zonă delicată?). Este recomandat să vidăm glandele perianale o dată la 2 luni, sau atunci când observăm semnele prezenței mâncărimii anale (lins insistent, miros neplăcut, frecatul cu fundul pe jos).

Controale pentru observarea dezvoltării osoase și articulare

Câinii de talie medie, mare și giant au de obicei nevoie de suplimente de vitamine (A, B, C și D) și minerale (calciu, fosfor, magneziu, zinc, etc) pentru a asigura dezvoltarea normală a sistemului osos. De asemenea, suplimentele de articulații sunt necesare încă de la 5-6 luni pentru a ne asigura că articulațiile umerilor și cele coxofemorale pot susține greutatea crescândă a patrupedului tău. Articulațiile slabe pot cauza dureri și probleme de mobilitate.

De obicei, între vârstele de 5 și 8 luni ar trebui făcute controale lunare pentru a se observa dezvoltarea oaselor și a articulațiilor. În funcție de aceste observații veterinarul poate recomanda suplimente potrivite pentru câțelul tău.

Rase de talie medie: bulldog englez, bulldog francez, beagle, cocker spaniel și cocker spaniel american.

Rase de talie mare: labrador, golden retriever, ciobănescul german, ciobănescul belgian, doberman, boxer, rottweiler.

Rase giant: Saint Bernard, ciobăneștii românești (carpatin, mioritic, de Bucovina și negru corb), caucazian, ciobănesc de Asia Centrală.

Dacă v-au fost de ajutor informațiile și dacă doriți să sprijiniți proiectele noastre puteți contribui cu o donație în următoarele moduri:

- 1** Ca **persoană fizică** puteți dona 3.5% din impozitul pe venit. Nu vă costă nimic să susțineți o cauză de care vă pasă! În cazul în care nu redirecționați acești 3.5%, banii rămân statului. Trebuie doar să completați o declarație. Aflați mai multe detalii pe site-ul nostru:
<https://rolda.ro/3punct5rolda/>
- 2** Ca **persoană juridică** puteți direcționa 20% din impozitul pe profit al companiei. Aflați mai multe detalii pe site-ul nostru
<https://rolda.ro/cum-ne-puteti-ajuta-persoana-juridica/>
- 3** Sau puteți să **donați direct în contul organizației noastre:**
Denumirea entității nonprofit: FUNDAȚIA ROLDA
Codul de identificare fiscală al entității nonprofit:
184136340
Cont bancar (IBAN) al entității nonprofit:
RO14 BTRL RONC RTOP A671 1501

